



עת"א 59190/06/20 - מדינת ישראל נגד בנימין שלמה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 59190-06-20 מדינת ישראל נ' שלמה(אסיר)

לפני	כבוד השופט גיא שני
העותרת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	בנימין שלמה (אסיר)

פסק דין

לפני עתירה להורות על המשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד למשך ששה חודשים נוספים, זאת מכוח הוראת סעיף 19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: **הפקודה**).

המשיב נושא בעונש מאסר לתקופה של 23 חודשים, זאת בעקבות הרשעתו בעבירות של סחיטה בכוח וסחיטה באיומים. יצוין כי ההליך הפלילי בעניינו של המשיב הסתיים ביום 14.9.2020, וכי במועד הגשת הבקשה שלפני (24.6.2020) היה במעמד של עצור בפרשה. מדובר, בקווים כלליים, בפרשה שבה המשיב דרש כספים מאדם אחר, ועל מנת להניעו לשלם את הכספים תקף אותו באלימות והשמיע כלפיו איומים אשר גרמו לו לחשוש לחייו.

מאז מעצרו של המשיב (ביום 11.1.2020) הוא מוחזק בהפרדת יחיד. ביום 19.5.2020 התקיים דיון בוועדת הפרדות מחוזית והוחלט לפנות לבית המשפט בבקשה להמשך הפרדה - זו הבקשה שלפני. ביסוד הבקשה מונחת הטענה כי השמתו של המשיב בהפרדה דרושה לשם שמירה על שלומם ובריאותם של האסיר ושל אסירים אחרים; לשם מניעת עבירת אלימות; ולשם קיום המשמעת ואורח החיים התקין בבית הסוהר. עוד צוין בבקשה כי המשיב - אשר לחובתו עבר פלילי עשיר - עומד בראש ארגון פשע וקיימים בעניינו מספר תיקי פל"א, הכוללים כוונות פגיעה ממשיות בארגונים יריבים וכן פשיעה כלכלית חמורה. העותרת מצרפת לבקשה את עמדת חטיבת המודיעין ועמדת משטרת ישראל לגבי הצורך בהמשך שהייתו של המשיב בהפרדה, שעה שעל-פי המידע המצוי ברשותו המשיב ממשיך בפעילות פלילית אף בהיותו מאחורי סורג ובריח, ומנצל כל הזדמנות להעביר מסרים לגורמי-חוץ. כמו-כן צורפו לבקשה חוות דעת סוציאליות וחוות דעת רפואית, אשר לפיהן אין מניעה להמשך החזקתו של המשיב בהפרדה.

ביום 20.10.2020 קיימתי דיון בעתירה (זאת לאחר ששני דיונים קודמים נדחו לבקשתו של המשיב). במהלך הדיון הוגש לעיוני החומר הסודי בעניינו של המשיב. לאחר ששקלתי את כלל נסיבות העניין, את הטיעונים שנשמעו ואת המידע הגלום בחומר שלפני, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.

ראשית אדרש לבקשתו של בא-כוח המשיב למסור לו תמציות (פרפרזות) רחבות ומפורטות יותר של הידיעות

עמוד 1



המודיעיניות. העותרת בחנה בקשה זו ולא מצאה להיעתר לה, מסיבות שפורטו בתגובה מיום 18.10.2020 וכן בדיון לפני. לאחר עיון מדוקדק בחומר המודיעיני, עמדתה של העותרת מקובלת עליי. אכן, התמציות שהועברו לסנגור נוקטות לשון כללית, אך הסיבה לכך היא שגילוי פרטים נוספים, כגון תאריכים מדויקים או תכנים קונקרטיים, עלולה להוביל לחשיפה של אמצעים ומקורות מידע ולסיכון שלום של אחרים. לאחרונה נדרשתי לבקשה דומה שהעלה בא-כוח המשיב וכך קבעתי:

על-פי הוראות הדין, בהליכים מסוג זה בית המשפט רשאי לסטות מדיני הראיות ולשמוע ראיות במעמד צד אחד (בתנאים הנקובים בהוראת סעיף 19ח לפקודה; וראו: רע"ב 4393/11 **מוסלי נ' מדינת ישראל** (8.11.2011); רע"ב 4864/19 **פלוני נ' שירות בתי הסוהר** (29.8.2019)). אך מובן כי בבחינת חומר המוצג במעמד צד אחד יש לנקוט זהירות מיוחדת, והשאפה הראויה היא לצמצם ככל האפשר את הפגיעה באסיר, כגון בדרך של מסירת פרפרזות או הסבר כללי לגבי מהות החומר. כמו-כן בית המשפט משמש בהקשר זה עיניים ופה לאסיר, לאמור: בוחן את החומר בקפידה ונותן דעתו לטענות שהאסיר עשוי היה להעלות לגביו. איני מתעלם מטענתו של בא-כוח המשיב כי תמציות כלליות ו"גנריות" יתר-על-המידה עלולות להחמיץ את עצם התכלית של מסירתן. כאמור, מקובל עליי כי בכל הנוגע לחסיון המידע יש לערוך איזונים מתאימים, וככלל אין לצמצם את המידע המועבר לבא-כוח האסיר מעבר לדרוש. עם זאת במקרה דנן החששות של העותרת מובנים - הם פורטו כדבעי על-ידי בא-כוח העותרת בדיון - ובסופו של יום לא שוכנעתי כי יש מקום ליתן הוראה בדבר הרחבת היקף הגילוי במסגרת ההליך שלפניי (עת"א 37239-08-20 **מדינת ישראל נ' עזרן** (16.9.2020)).

הדברים יפים גם למקרה דנן.

כעת לגופם של דברים. אין חולק כי החזקתו של אסיר בהפרדת יחיד מבודדת את האסיר ומקשה עליו נוכח פגיעתה בצורך החיוני בסביבה אנושית. הפגיעה מתעצמת מטבע הדברים ככל שתקופת ההחזקה ביחידות מתארכת, וממילא גובר גם הנטל המונח לפתחה של העותרת להצביע על קיומו של צורך חיוני בהמשך ההפרדה. כמו-כן יש לבחון בכל עת אם ניתן להקל בתנאי הכליאה, למשל בדרך של הפרדה זוגית או מעבר לאגף שמור. בה בעת יש להדגיש כי הפרדה - הפרדת יחיד - היא לעיתים הכרחית בשל הצורך להגן על האסיר עצמו, על אנשים אחרים ועל התנהלותו התקינה של בית הסוהר.

עיינתי בחומר המודיעיני החסוי בעניינו של המשיב. מן החומר שהוצג ניתן ללמוד, לצרכי הבקשה שלפניי, על מעורבותו הנמשכת של המשיב בפלילים, גם מתוך כותלי בית הסוהר, באופן שעלול לסכן אנשים מחוצה-לו וכן אסירים אחרים. כמו-כן עולה מן החומר כי החזקתו של המשיב בהפרדה נדרשת על-מנת לשמור על ביטחונו שלו. יש לציין כי המידע המודיעיני הוא רב, חלק גדול ממנו - עדכני, ודי שאפנה לידיעות הבאות ממידע-שב"ס: 336, 407, 277, 006, 963, 979, 159 הקשור ל-760, 351; ולידיעות הבאות ממידע-משטרה: 336, 726, 342 הקשור ל-348, 256 הקשור ל-001 ול-922. עוד אפנה לידיעות 031 ו-788 הקשור ל-639.



נחה דעתי כי חלופות אחרות, כגון החזקה של האסיר בהפרדה זוגית או באגף שמור, נבחנו כנדרש אך בשלב זה נמצא כי לא ניתן ליישמן.

לאור האמור, שוכנעתי כי בעת הנוכחית אין מנוס מהמשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד. אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת החזקתו של המשיב בהפרדה, לתקופה של ששה חודשים נוספים, החל מיום 10.7.2020. לקראת תום התקופה על העותרת לשוב ולבחון אם עילות ההפרדה עומדות בעינן ואם קיימת חלופה אחרת שפגיעתה באסיר פחותה יותר.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.